

Joi, 19 februarie 2009

Rolul NATO în arhitectura de securitate a UE

P6_TA(2009)0076

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la rolul NATO în arhitectura de securitate a UE (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația comună UE-NATO din 16 decembrie 2002,
  - având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
  - având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,
  - având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană,
  - având în vedere Tratatul de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007 și ratificat de marea majoritate a statelor membre ale UE,
  - având în vedere cadrul global al relațiilor permanente UE-NATO, încheiat de Secretarul General al Consiliului UE/înaltul reprezentant pentru politica externă și de securitate comună și Secretarul General al NATO, la 17 martie 2003,
  - având în vedere Strategia europeană de securitate (SES), adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003,
  - având în vedere declarația reuniunii la nivel înalt a Consiliului Nord-Atlantic adoptată la București, la 3 aprilie 2008,
  - având în vedere rapoartele Președinției Consiliului European din 11 decembrie 2007 și 16 iunie 2008 privind politica europeană de securitate și apărare (PESA),
  - având în vedere rezoluțiile sale din 14 aprilie 2005 privind Strategia europeană de securitate ⁽¹⁾, din 16 noiembrie 2006 cu privire la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate în contextul PESA ⁽²⁾, din 25 aprilie 2007 cu privire la relațiile transatlantice ⁽³⁾, din 5 iunie 2008 cu privire la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate și a PESA ⁽⁴⁾, precum și din 5 iunie 2008 privind viitoarea reuniune la nivel înalt UE-SUA ⁽⁵⁾,
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0033/2009),
- A. întrucât UE și NATO se bazează pe valori comune ale libertății, democrației, drepturilor omului și statului de drept, iar de-a lungul existenței lor au ajutat la evitarea războaielor pe teritoriul european; întrucât, în urma alegerii noului președinte al SUA, există un consens crescând de ambele părți ale Atlanticului în privința utilității din ce în ce mai reduse a armelor nucleare în contextul amenințărilor actuale, precum și o necesitate urgentă de a reduce amploarea arsenalelor nucleare în conformitate cu angajamentele luate conform articolului VI al Tratatului de neproliferare nucleară;

⁽¹⁾ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 580.

⁽²⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 334.

⁽³⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 670.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0256.

Joi, 19 februarie 2009

- B. întrucât, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, responsabilitatea generală privind menținerea păcii și a securității revine Consiliului de Securitate al ONU; întrucât Carta stabilește temeiul juridic pentru crearea NATO; întrucât, prin semnarea Tratatului Atlanticului de Nord, statele membre NATO și-au exprimat încrederea în obiectivele și principiile Cartei, angajându-se să nu recurgă, în cadrul relațiilor lor internaționale, la amenințări sau la uz de forță într-un mod care să contravină obiectivelor Organizației Națiunilor Unite;
- C. întrucât statele membre ale UE recunosc în sistemul ONU cadrul fundamental pentru relațiile internaționale; întrucât acestea își păstrează angajamentul privind menținerea păcii și consolidarea securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, cu principiile Actului final de la Helsinki și cu obiectivele Cartei de la Paris, precum și angajamentul privind dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; întrucât statele membre ale UE au stabilit, ca măsuri prioritare, reforma și consolidarea Organizației Națiunilor Unite pentru ca aceasta să își poată îndeplini obligațiile și să acționeze eficace în ceea ce privește găsirea de soluții la provocările globale și reacția la amenințările cheie;
- D. întrucât NATO reprezintă centrul securității militare europene, iar UE are resurse suficiente pentru a sprijini aceste activități și întrucât consolidarea capacității europene de apărare și aprofundarea cooperării vor fi în beneficiul ambelor organizații;
- E. întrucât arhitectura de securitate europeană cuprinde, de asemenea, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și instrumente internaționale precum Tratatul privind forțele armate convenționale în Europa;
- F. întrucât NATO este o organizație interguvernamentală de națiuni democratice, în care se aplică principiul „civiliilor hotărâsc, iar forța militară execută”;
- G. întrucât 94 % din populația UE sunt cetățeni ai statelor membre NATO, 21 de state membre ale UE din cele 27 sunt aliați NATO, 21 de aliați NATO din 26 sunt state membre ale UE, iar Turcia, un vechi aliat al NATO, este țară candidată la aderarea la UE;
- H. întrucât, în 2007 și 2008, Consiliul European a luat decizii importante în domeniul PESA pentru a se continua îmbunătățirea capacităților sale operaționale; întrucât mult așteptata intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona va introduce aspecte noi, importante în domeniul PESA, cooperarea europeană devenind astfel mai coerentă și mai eficientă în acest domeniu;
- I. întrucât UE și NATO trebuie să-și îmbunătățească cooperarea și ar trebui să permită obținerea unor beneficii maxime din resursele ambelor organizații și să asigure o cooperare reală, prin încetarea certurilor instituționale;
- J. întrucât deși NATO este în prezent forumul pentru dezbateri și eventuala recurgere la operațiuni militare comune care implică aliații europeni și americani, responsabilitatea finală privind menținerea păcii și a securității revine Organizației Națiunilor Unite;
- K. întrucât trupele și echipamentele alocate misiunilor PESA sunt mai mult sau mai puțin aceleași ca și cele alocate operațiunilor NATO;
- L. întrucât NATO, în ansamblu, nu este implicată în operațiuni PESA; întrucât UE, când derulează astfel de operațiuni, va opta pentru a recurge sau nu la mijloacele și capacitățile NATO, prin așa-numitele acorduri „Berlin plus”;
- M. întrucât cooperarea dintre UE și NATO, care face obiectul acordurilor „Berlin plus”, nu a funcționat în mod satisfăcător până în prezent, din cauza unor probleme nerezolvate legate de faptul că anumite țări sunt membre NATO, dar nu și ale UE;

Joi, 19 februarie 2009

- N. întrucât în afara acordurilor „Berlin plus”, NATO și UE ar trebui să asigure o gestionare eficientă a crizelor și ar trebui să coopereze mai bine pentru a identifica soluția cea mai bună în cazul unor crize, ca de exemplu cea din Afganistan și din Kosovo;
- O. întrucât relațiile UE-NATO ar trebui îmbunătățite în continuare de către ambele organizații, UE implicând mai mult aliații NATO europeni nemembri UE în PESA, iar NATO implicând mai mult statele membre UE dar care nu sunt membre NATO în negocierile UE-NATO; întrucât relațiile UE-USA ar trebui să fie întărite;
- P. întrucât procesele de extindere a NATO și a UE, chiar dacă sunt diferite, ar trebui să fie consolidate reciproc pentru a asigura stabilitatea și prosperitatea pe continentul european;
- Q. întrucât un element important al relației UE-NATO este sprijinirea eforturilor naționale de a dezvolta și de a livra capacități militare pentru gestionarea crizelor într-un mod care să consolideze ambele părți, ceea ce, la rândul său, vine în sprijinul sarcinii principale de apărare a teritoriilor și a intereselor de securitate ale țărilor membre;
- R. întrucât sinergia dintre UE și NATO în anumite domenii legate de capacitățile militare ar putea fi îmbunătățită prin proiecte pilot comune;
- S. întrucât apărarea colectivă a Europei se bazează pe o combinație de forțe convenționale și nucleare, care ar fi trebuit să fie adaptate mai temeinic la situația aflată în schimbare în materie de securitate;
- T. întrucât atât UE, cât și NATO sunt în prezent în curs de reevaluare a strategiilor lor de securitate (SES și Declarația privind securitatea Alianței);
- U. întrucât Tratatul de la Lisabona angajează capacitățile civile și militare ale tuturor statelor membre în cadrul PESA, prevede o cooperare structurată permanentă în domeniul apărării în cadrul unui grup de state cu rol de pionierat, angajează statele la îmbunătățirea treptată a capacităților militare, extinde rolul Agenției Europene pentru Apărare, introduce obligația pentru statele membre de a veni în ajutorul altui stat care a fost atacat (fără a aduce atingere neutralității unor state sau calității de membru NATO a altor state), actualizează obiectivele UE (misiunile de tip Petersberg) prin includerea luptei împotriva terorismului și, în final, insistă asupra necesității solidarității în cazul unui atac terorist sau al unei catastrofe naturale,

Cadru general strategic

1. subliniază că toate politicile Uniunii Europene trebuie să respecte pe deplin dreptul internațional;
2. subliniază faptul că rațiunea de a fi a Uniunii Europene este construirea păcii pe teritoriul său și dincolo de frontierele sale, angajându-se în favoarea unui multilateralism eficace, precum și pentru respectarea literei și spiritului Cartei ONU; constată că o strategie de securitate eficientă sprijină democrația și protejarea drepturilor fundamentale; constată, dimpotrivă, că o strategie de securitate ineficientă conduce la suferințe umane inutile; constată că capacitatea UE pentru construirea păcii depinde de dezvoltarea unei politici de securitate și a unei strategii de securitate adecvate, incluzând capacitatea pentru acțiune autonomă și o relație eficientă și complementară cu NATO;
3. invită UE, prin urmare, să continue să desfășoare misiuni, asigurând totodată o mai mare viabilitate a PESA pentru a preveni conflictele, a promova stabilitatea și a acorda asistență acolo unde este necesar, pe baza unui consens între statele membre ale UE sau în cadrul cooperării structurale; consideră că este în continuare necesar ca UE și NATO să dezvolte o abordare cuprinzătoare pentru gestionarea crizelor;
4. recunoaște că diversitatea intereselor, inerentă unei Uniuni formate din 27 sau mai multe state membre - cu alte cuvinte, componența de tip mozaic a UE - îi conferă un caracter unic și potențialul de a interveni, a media și a acorda sprijin în diverse părți ale lumii; solicită ca instrumentele actuale de gestionare a crizei de care dispune UE să fie dezvoltate în continuare și speră că actuala capacitate militară a statelor membre UE va deveni mai integrată, mai rentabilă și mai eficientă din punct de vedere militar, deoarece numai așa Uniunea va putea să adune suficiente forțe pentru a-și exploata abilitățile unice în domeniile prevenirii conflictelor și ale soluționării acestora și pentru a suplimenta gama sa largă de mecanisme de gestionare ale crizelor civile;

Joi, 19 februarie 2009

5. sprijină în mod ferm o mai mare solidaritate între statele membre UE în dezvoltarea de strategii de securitate și de apărare comune;
6. este convins că o relație transatlantică puternică și dinamică este cel mai bun garant al securității și stabilității în Europa și al respectării principiilor democrației, ale drepturilor omului, ale statului de drept și ale unei guvernări;
7. își exprimă convingerea cu privire la faptul că libertățile democratice și statul de drept reprezintă răspunsul la aspirațiile populației de pe întreg mapamondul; consideră că nicio țară sau națiune nu ar trebui exclusă dintr-o astfel de viziune, deoarece orice ființă umană are dreptul de a trăi într-o democrație și într-un stat democratic și de drept;
8. salută aducerea la zi a SES, ca parte a angajamentului Uniunii Europene de a defini și a proteja interesele de securitate europene și de a consolida multilateralismul eficace, oferindu-i astfel o strategie pentru eliminarea amenințărilor secolului XXI; constată că un consens veritabil, cuprinzător și democratic dintre Uniunea Europa și NATO este un element esențial de aplicare a acestei strategii, bazate pe un consens de securitate între UE și Statele Unite ale Americii, reflectând valorile, scopurile și prioritățile comune, și anume, supremația drepturilor omului și a dreptului internațional;
9. subliniază că acest fapt este și mai important în lumina recentelor evenimente din Caucaz, a noilor evoluții referitoare la abordarea europeană cu privire la NATO, a schimbării guvernării din Statele Unite ale Americii și a inițierii revizuirii conceptului strategic de NATO;
10. îndeamnă ca revizuirea paralelă a strategiilor de securitate ale UE și NATO să fie nu numai complementară, ci și convergentă, fiecare acordând importanța cuvenită potențialului celeilalte;
11. consideră că atât NATO, cât și UE ar trebui să aibă drept scop comun, pe termen lung, angajamentul de a construi o lume mai sigură în conformitate cu litera și spiritul Cartei ONU, nu numai pentru locuitorii statelor sale membre, ci și în general, și ar trebui, de asemenea, să prevină în mod activ și să reacționeze la atrocitățile de masă și la conflictele regionale care continuă să provoace multă suferință umană;
12. insistă asupra faptului că toate democrațiile ar trebui să-și reunească eforturile de consolidare a stabilității și păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite;
13. recunoaște că securitatea și dezvoltarea sunt dependente reciproc și că nu există nicio succesiune clară de evenimente care să ducă la realizarea dezvoltării durabile în zonele de conflict și subliniază faptul că, în practică, toate instrumentele sunt desfășurate în paralel; prin urmare, invită Comisia să efectueze cercetări suplimentare cu privire la importanța succesiunii intervențiilor militare și civile în zonele de conflict și să-și integreze concluziile în politicile privind securitatea și dezvoltarea;

Relația dintre NATO și arhitectura de securitate a UE

14. recunoaște rolul important al NATO, atât din trecut, cât și din prezent, în arhitectura europeană de securitate; observă că pentru majoritatea statelor membre ale UE, care sunt, de asemenea, aliați NATO, Alianța rămâne temelia apărării lor colective și că securitatea Europei în ansamblu, indiferent de pozițiile individuale adoptate de statele sale, continuă să beneficieze de menținerea Alianței transatlantice; consideră astfel că apărarea colectivă viitoare a UE ar trebui organizată, pe cât posibil, în cooperare cu NATO; consideră că SUA și UE trebuie să-și intensifice relația bilaterală și să includă în cadrul acesteia chestiuni legate de pace și de securitate;
15. observă că riscurile în materie de securitate din lumea modernă sunt din ce în ce mai mult caracterizate de fenomene precum terorismul internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă, state în disoluție, conflicte greu de soluționat, criminalitatea organizată, amenințările cibernetice, deteriorarea mediului și riscurile în materie de securitate aferente, dezastrul naturale și alte dezastruri și că pentru rezolvarea acestora este nevoie de un parteneriat și mai strâns și de concentrarea eforturilor asupra consolidării capacităților de bază ale UE și ale NATO, precum și de o coordonare mai bună în ceea ce privește planificarea, tehnologia, echipamentele și instruirea;

Joi, 19 februarie 2009

16. subliniază importanța crescândă a PESA, care va ajuta la îmbunătățirea capacității UE de a reacționa la amenințările secolului XXI, în special în operațiunile comune civilo-militare și în ceea ce privește măsurile de gestionare a crizelor, pornind de la acțiuni de prevenire a crizelor pe baza informațiilor, până la reforma sectorului de securitate, reforma poliției și a sistemului judiciar și acțiuni militare;

17. este de părere că UE și NATO ar putea să se consolideze reciproc prin evitarea concurenței și dezvoltarea unei cooperări mai strânse în operațiunile de gestionare a crizelor bazate pe o diviziune practică a muncii; consideră că o decizie cu privire la care anume organizație ar trebui să desfășoare forțe ar trebui să se bazeze pe voința politică exprimată de ambele organizații, pe nevoile operaționale și pe legitimitatea politică la fața locului, precum și pe abilitatea lor de a aduce pace și stabilitate; observă că, pentru atingerea acestui scop, cooperarea în vederea elaborării noii SES și a noului concept strategic al NATO este crucială;

18. este de părere că UE trebuie să-și dezvolte propriile capacități de securitate și apărare, ceea ce va permite împărțirea mai eficientă a sarcinilor cu aliații neeuropeni și o ripostă adecvată la acele provocări și amenințări de securitate care privesc doar statele membre ale UE;

19. invită Uniunea Europeană să dezvolte instrumentele strategiei sale de securitate, de la prevenirea crizelor diplomatice și asistența economică și pentru dezvoltare până la capacitățile civile în domeniul stabilizării și reconstrucției, precum și mijloacele militare; în plus, consideră că ar trebui să se utilizeze în mod strategic instrumentele puterii necoercitive în vecinătatea Uniunii Europene;

20. ia act de faptul că acordurile „Berlin plus”, care permit UE să recurgă la mijloacele și capacitățile NATO, trebuie îmbunătățite pentru a permite celor două organizații să intervină și să acorde sprijin în mod eficace în crizele actuale care impun o reacție civilo-militară la mai multe niveluri; consideră necesară, prin urmare, dezvoltarea în continuare a relației actuale dintre NATO și UE, printr-o integrare mai bună, înstituirea structuri comune permanente de cooperare, respectând în același timp natura independentă și autonomă a ambelor organizații și neexcluzând participarea tuturor membrilor NATO și a tuturor statelor membre UE care doresc să fie implicate;

21. îndeamnă Turcia să nu mai îngreuneze cooperarea dintre UE și NATO;

22. invită UE, în cadrul procesului de elaborare a unei Cărți Albe privind securitatea și apărarea europeană, să evalueze, de asemenea, coerența operațiunilor externe ale Europei, în special în ceea ce privește cooperarea cu alți parteneri internaționali în zonele de criză;

Cooperarea dintre NATO și UE în probleme de securitate și apărare

23. salută călduros inițiativa franceză cu privire la o revenire oficială la structurile militare ale NATO, precum și eforturile Președinției franceze din cadrul Consiliului UE de a aduce mai aproape forțele UE și ale NATO, ca o reacție la noile provocări de securitate; salută eforturile Președinției franceze care au drept scop adoptarea unor inițiative concrete pentru exploatarea în comun a capacităților de apărare europene; salută, de asemenea, abordarea, care a devenit recent pozitivă, a Statelor Unite ale Americii în ceea ce privește consolidarea capacităților de apărare ale UE;

24. îndeamnă statele membre ale ambelor organizații să adopte o atitudine mai flexibilă, orientată către obiective și pragmatică în punerea în aplicare a parteneriatului UE-NATO; sprijină, prin urmare, propunerea guvernului francez privind stabilirea unor contacte sistematice între secretarii generali ai NATO și ai Consiliului UE, în special pentru a evita confuziile în situațiile în care UE și NATO operează împreună în diverse misiuni urmărind același scop comun, pe același teren, astfel cum se întâmplă în Kosovo și Afganistan;

25. subliniază faptul că UE este un partener esențial al NATO, pe baza combinației sale specifice de instrumente disponibile: operațiunile civile, sancțiunile, ajutorul umanitar, politicile de dezvoltare și comerciale, precum și dialogul politic; prin urmare, invită **UE și NATO** să-și dubleze eforturile în vederea stabilirii unui cadru pentru o cooperare integrată în așteptarea ratificării Tratatului de la Lisabona;

26. recunoaște importanța vitală a îmbunătățirii procesului de punere în comun a informațiilor de către aliații NATO și partenerii UE;

Joi, 19 februarie 2009

27. observă că cetățenii UE sprijină misiunile care au scopul de a ușura suferința umană în zonele de conflict; observă că cetățenii sunt insuficient informați cu privire la misiunile UE și NATO și cu privire la scopurile acestor misiuni; prin urmare, invită UE și NATO să informeze mai eficient populația cu privire la misiunile lor și la rolul pe care aceste misiuni îl au în crearea securității și stabilității la nivel mondial;

28. observă că, pentru a-și consolida cooperarea, atât NATO, cât și Uniunea Europeană ar trebui să se concentreze pe consolidarea capacităților lor de bază, pe îmbunătățirea interoperabilității și pe coordonarea doctrinelor, a planificărilor, a tehnologiilor, a echipamentelor și a metodelor lor de instruire;

Comandamentul operațional al UE

29. sprijină înființarea unui comandament operațional al UE, sub autoritatea Secretarului General al Consiliului/Înaltului reprezentant, având drept mandat planificarea și desfășurarea operațiunilor militare PESA;

30. subliniază că experiența UE în ceea ce privește operațiunile demonstrează că planificarea și capacitatea de comandă permanente în cazul operațiunilor UE ar spori eficacitatea și credibilitatea acestor operațiuni; reamintește că, având în vedere accentul pus pe dimensiunea civilo-militară a UE, o astfel de structură nu s-ar suprapune cu niciuna existentă deja; reamintește, în plus, că sediul NATO are drept obiectiv principal planificarea militară, în timp ce UE dispune de expertiză în planificarea și desfășurarea unor operațiuni civile, militare și civilo-militare, pe care niciun alt actor mondial nu este capabil în momentul actual să le desfășoare cu succes;

31. subliniază faptul că acest comandament operațional al UE ar trebui să completeze structurile actuale de comandă ale NATO și nu ar submina integritatea transatlantică a NATO;

32. propune ca, de comun acord cu NATO, fiecare stat membru al UE care este membru NATO să identifice forțele care pot fi desfășurate doar pentru operațiunile UE, pentru a împiedica ca această desfășurare să fie blocată de membrii NATO care nu sunt state membre ale UE; consideră că ar trebui evitată duplicarea în cazul recurgerii la aceste forțe;

Capacitățile și cheltuielile militare

33. consideră că utilizarea aceluiași rezerve naționale de resurse umane și de capacități constituie provocarea comună a UE și a NATO; invită UE și NATO să se asigure că aceste resurse limitate sunt utilizate pentru capacitățile cele mai adecvate pentru a face față dificililor provocări ale prezentului, evitând dublarea activităților și încurajând coerența; consideră că transportul aerian strategic, un exemplu special de activ operațional care este relativ rar utilizat și costisitor, ar trebui să reprezinte o oportunitate pentru cooperarea dintre statele membre ale UE și NATO; invită statele membre ale UE să își unească, să împărtășească și să dezvolte împreună capacitățile militare pentru a evita pierderile, pentru a crea economii de scară și pentru a consolida baza tehnologică și industrială europeană de apărare;

34. consideră că, pe lângă necesitatea utilizării mult mai eficiente a resurselor militare, coordonarea mai strânsă și mai eficientă a investițiilor în domeniul apărării – în interesul atingerii unei sinergii – realizate de statele membre ale UE este esențială pentru interesele securității europene; solicită o creștere semnificativă a proporției costurilor comune în cadrul fiecărei operațiuni militare a NATO și UE; ia act de diferențele semnificative atât în ceea ce privește scara, precum și eficiența dintre cheltuielile în materie de apărare ale membrilor europeni ai NATO, pe de o parte, și SUA, pe de altă parte; invită UE să se angajeze la o distribuție mai echitabilă a sarcinilor globale; de asemenea, invită SUA să dea dovadă de mai multă disponibilitate în a-și consulta aliații europeni cu privire la chestiuni legate de pace și securitate;

35. recunoaște potențiala contribuție importantă a Agenției europene pentru apărare, consolidată prin Tratatul de la Lisabona, în vederea realizării unor achiziții publice rentabile și a unei interoperabilități consolidate a armamentelor;

Compatibilitatea dintre apartenența la NATO și la UE

36. insistă ca toate statele membre, fără discriminare, să fie prezente la reuniunile comune UE-NATO; subliniază că unitatea valorilor și a planurilor de securitate este un factor esențial în garantarea păcii, stabilității și prosperității europene;

Joi, 19 februarie 2009

37. propune ca aliații NATO care candidează la statutul de membru al UE să fie mai implicați în activitatea PESA și a Agenției europene de apărare;
38. ia act de faptul că este esențial să se soluționeze problema compatibilității dintre statutul de nemembru al UE și cel de membru al NATO, precum și dintre statutul de nemembru NATO și cel de membru al UE, pentru a nu constitui un obstacol în calea funcționării cooperării UE-NATO;
39. regretă, în special, că diferendul turco-cipriot continuă să afecteze grav evoluția cooperării dintre UE și NATO; ținând seama de faptul că, pe de o parte, Turcia refuză să acorde Ciprului permisiunea de a participa la misiunile PESA care implică serviciile de informații și resursele NATO, iar, pe de altă parte, Cipru refuză să acorde Turciei permisiunea de a se implica în dezvoltarea globală a PESA, pe măsura forței militare de care dispune Turcia și a importanței sale strategice pentru Europa și Alianța transatlantică;
40. încurajează Ciprul, în calitate de stat membru al UE, să își revizuiască poziția politică cu privire la aderarea sa la Parteneriatul pentru Pace și invită statele membre ale NATO să nu recurgă la dreptul de veto pentru a împiedica statele membre ale UE să devină membre NATO;
41. salută faptul că, la reuniunea la nivel înalt a NATO de la București, aliații au apreciat contribuția adusă de o Europă mai capabilă și mai puternică, precum și faptul că Alianța și-a reconfirmat angajamentul privind continuarea extinderii; constată că, pentru țările estice incluse în politica de vecinătate europeană și având în vedere dezvoltarea lor democratică, precum și dezvoltarea statului de drept, politica unei perspective europene și, prin urmare, proiectul Parteneriatului estic este de o importanță vitală;
42. consideră că, în ceea ce privește viitoarele extinderi ale NATO, fiecare caz ar trebui studiat în funcție de propriile caracteristici; cu toate acestea, având în vedere interesele de securitate europene, s-ar opune extinderii organizației pentru a include orice țară în care aderarea nu se bucură de sprijinul populației sau în care există diferende teritoriale grave neresolvate cu țările învecinate;
43. observă că, pentru mulți vecini ai UE, statutul de membru atât al NATO, cât și al UE reprezintă obiective realiste și compatibile, chiar dacă sunt pe termen lung;
44. consideră că UE și NATO trebuie să întrețină un dialog realist și sincer cu Rusia, inclusiv pe subiecte precum drepturile omului și statul de drept, securitatea regională, energia, sistemele antirachetă, neproliferarea armelor de distrugere în masă, limitarea forțelor armate și politica spațială; consideră că, dacă și în momentul în care Rusia va deveni o țară cu adevărat democratică și va refuza să mai recurgă la amenințări militare ca mijloc de exercitare a presiunii politice asupra vecinilor săi, profunzimea cooperării dintre aceasta și UE ar putea să ajungă la niveluri fără precedent, care să includă perspectiva aderării Rusiei la toate structurile euro-atlantice;
45. așteaptă cu interes oportunitățile pe care le va oferi reuniunea aniversară la nivel înalt a NATO, care urmează să aibă loc la Strasbourg și Kehl cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la înființare, pentru reînnoirea Alianței și consolidarea relațiilor sale cu Uniunea Europeană;

*

* *

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre UE și ale țărilor membre NATO, Adunării Parlamentare a NATO și Secretarilor - Generali ai Organizației Națiunilor Unite, NATO, Organizației pentru securitate și cooperare în Europa și Consiliului Europei.
-